

เวลาที่เราได้ยินข่าวเกี่ยวกับเรื่องของความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ เรามักจะมีความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจเสมอๆ ว่ากันว่า 90% ของนกเป็นสัตว์ที่รักเดียวใจเดียว ถือเป็นสัญลักษณ์ของความรัก เช่น หงส์ นกเงือก นกอินทรี นกเขา นกกระเรียน นอกจากนกกยังมีสัตว์ชนิดอื่น ๆ เช่น ชะนี ม้าน้ำ กระรอกบิน ที่มีพฤติกรรมเช่นนั้น

สำหรับมนุษย์ยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่าจำนวนที่เป็นพวกรักเดียวใจเดียวกับพวกหลายรักแบบไหนมีมากกว่ากัน แต่ในนิยายรักอมตะมักเป็นเรื่องราวความรักเดียว เช่น โรเมโอจูเลียต แม่นาคพระโขนง เป็นต้น เข้าใจว่าพฤติกรรมของมนุษย์ในเรื่องนี้อาจแตกต่างกันในแต่ละเผ่าพันธุ์ซึ่งน่าจะมาจากการอบรมสั่งสอนต่อเนื่องกันมา สำหรับคนไทยเราจะพบว่าพระเอกของนิทานไทยมักจะมีบุคลิกของคนเจ้าชู้ มีเมียหลายคน ไม่ว่าจะขุนแผน พระอภัยมณี หรือไม่ก็กระล่อนอย่างศรีธนญชัย ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญในเรื่องความซื่อสัตย์ต่อบุคคลหรือต่อองค์กรในตัวคนไทยมีไม่มากนัก คนยุโรปหรือคนอเมริกาจะถูกปลูกฝังให้รักก็พา ทุกคนจะมีประเภทก็พาอย่างน้อย 1 ชนิด ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสโมสรในท้องถิ่นของตนเองที่ทุกคนต้องเป็น Fanclub คอยติดตามเชียร์ ไม่ว่าทีมของเขาจะเล่นดีหรือไม่ดี ไม่ว่าใครจะเข้ามาบริหาร เขาก็จะติดตามให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนทุกกิจกรรมของสโมสรอย่างสม่ำเสมอเหมือนเป็นหน้าที่ที่เขาต้องทำ ผิดกับการเชียร์กีฬาของคนไทยที่จะเชียร์กีฬาตามกระแส เชียร์เฉพาะทีมดังๆ ทีมที่มีชื่อเสียงหลายคนเลือกที่จะเป็นสาวกแมนยู สาวกลิเวอร์พูล ทั้งที่ต้นตระกูลของตนเองก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเมืองเหล่านั้นเลย เพียงเพราะมันจะทำให้ตัวเองดูดี ทันสมัย เวลาที่ได้พูดคุยกับคนอื่น ไม่ได้เชียร์ด้วยหัวใจหรือจิตวิญญาณที่สำนึกว่ามันเป็น **ทีมของเรา** ที่เราต้องทำหน้าที่ร่วมมือกันพัฒนา เช่นคนจันทบุรีเชียร์ทีมจันทบุรี คนสงขลาเชียร์ทีมสงขลา คนบุรีรัมย์เชียร์ทีมบุรีรัมย์ เชียร์สุดๆ ทั้งตัวและหัวใจไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ใช่ตามเชียร์เฉพาะช่วงเวลาในการเล่นดีเท่านั้นพอเล่นไม่ดีเล่นไม่ได้ตั้งใจก็ไม่โห่โกรธา โทษคนนั้นค่าคนนี้ไปทั่ว ถึงขนาดแข่งให้ทีมของตัวเองแพ้ไปเลยก็บ่อยไป

ประเทศญี่ปุ่นสมัยที่เริ่มพัฒนาด้านเทคโนโลยี เครื่องคิดเลขเป็นสินค้าที่เขาผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอย่างแรก ๆ และยังมีประสิทธิภาพต่ำ แต่คนญี่ปุ่นแทบทุกคนให้ความร่วมมือสนับสนุน แม้จะมีขนาดใหญ่ไม่สามารถพกใส่กระเป๋าเสื้อติดตัวไปไหนได้แต่คนญี่ปุ่นพร้อมใจกันตัดเสื้อให้มีกระเป๋าใหญ่กว่าปกติเพื่อให้คุยได้ว่าสินค้าของคนญี่ปุ่นสามารถพกใส่กระเป๋าได้เช่นกัน สินค้าญี่ปุ่นในยุคนี้เกือบ 100 % เป็นสินค้าที่คนญี่ปุ่นซื้อ คนทั่วไปไม่ยอมรับ แต่คนญี่ปุ่นพร้อมใจกันสนับสนุนทำให้ผู้ผลิตมีกำลังใจและมีกำลังเงินไปลงทุนจนสินค้าของเขาพัฒนาขึ้นมาอยู่ในระดับแนวหน้าได้ภายในเวลา 20 ปี ต่างจากคนไทยหลายคนที่ยพยายามผลิตสินค้าขึ้นมาแต่เมื่อคนไทยด้วยกันไม่ส่งเสริมก็ไม่สามารถสานต่อไปได้เพราะขนาดคนไทยด้วยกันยังไม่ส่งเสริมแล้วจะมีความหวังจากใคร

สหกรณ์ก็เช่นกันทุกแห่งต่างเป็นของสมาชิกซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลในวงการนั้น สหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรีก็เป็นของสมาชิกที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดจันทบุรี หากสหกรณ์พัฒนาก้าวไกลเท่าไรก็จะยังเป็นผลดีกับสมาชิกทุกคน สมาชิกทุกคนล้วนมีสิทธิ และเป็นเจ้าของสหกรณ์โดยเท่าเทียมกัน เพียงแต่มีหน้าที่ที่ต่างกันออกไป หากสมาชิกทุกคนมีหัวใจ มีความรักและซื่อสัตย์ต่อสหกรณ์ของตนอย่างมั่นคง อุทิศใจให้เต็มร้อย ผูกพันกับสหกรณ์ กู้เงินกับสหกรณ์ไม่ว่าดอกเบี้ยที่ไหนจะดีกว่า ไม่ได้หวังแต่จะเอาประโยชน์จากสหกรณ์อย่างเดียว ช่วยกันสอดส่องดูแลรักษาผลประโยชน์ของสหกรณ์ในทุกเรื่อง สหกรณ์เจริญแน่ครับ ผมเห็นสหกรณ์หลายแห่งมีทุนของตัวเองจากหุ้นและเงินฝากของสมาชิกโดยที่ไม่ต้องพึ่งพาเงินกู้จากภายนอก ต่างจากสหกรณ์ของเราที่ยังต้องพึ่งเงินกู้ภายนอกมากกว่าเงินภายในถึง 4 เท่า ทุกวันนี้จึงเหมือนว่าเรากำลังทำเงินให้ธนาคารโดยที่สหกรณ์ได้ส่วนต่างจากดอกเบี้ยเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง